

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY 2013 FRANCJA

TEMAT: BYŁEM PRZYCHODNIEM, A WY PRZYJĘLIŚCIE MNIE

STUDIUM BIBLIJNE 2

Mateusz 25:31-46

Aby zrozumieć Ewangelię Mateusza 25, musimy wyjść od tego, że do opisanego świata przed Boskim sądem została użyta apokaliptyczna tradycja. Jednocześnie musimy pamiętać, że cała Ewangelia mówi o tym, jak Jezus swym całym życiem wyznaje, działa i naucza w imieniu królestwa Bożego, które już powstało między nami. Królestwo Boże ma leczyć ludzi.

Od samego początku chrześcijaństwo sięgało do tradycji apokaliptycznej, budowanej na tradycji rozwiniętej przez Judaizm: tradycja ta określała „Syna Człowieczego” uznanego w tradycji¹ za Jezusa-Chrystusa. Nauki Jezusa w Ewangelii Synoptycznej są ewidentnie osadzone w kategoriach apokaliptycznych takich jak nadejście końca świata, wraz z kataklizmami, mękami i cierpieniami nękającymi wiernych, nadejściem „Syna Bożego”, sądem wszystkich narodów i nadejściem nowego świata zesłanego przez Boga. Dla wiernych, stary świat będzie na końcu poddany osądowi Bożemu. Dlatego ten fragment jest podzielony na cztery części. Zamieszczone pytania mają na celu wyjaśnienie tekstu i ukierunkowanie dyskusji grupowej.

1) Tożsamość Syna Człowieczego

- Zauważcie w tekście, co wyraża boska wielkość „Syna Bożego”
- Zwróćcie uwagę na wszystko związane z warunkami życia tych „najmniejszych”, z którymi się identyfikuje. (wersy 40-45)
- Co według was oznacza kontrast między pytaniem a i pytaniem b?

2) Jezus Chrystus lub obalenie typowego wizerunku Boga

Porównajcie Mateusza 25 do Jezusowego sądu przez odniesienie do załączonej tabeli (podobieństwa i różnice)

3) Jakie kryteria zostały użyte w Mateuszu 25:31-46, aby przejść osąd?

Mateusz 25:40: „Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście”. Dla ewangelisty Mateusza wiarę wyraża się również poprzez dobre uczynki. Działanie jest wynikiem wiary. Wszyscy ludzie słyszą

¹ przedstawione w Biblii i tekstach międzytestamentalnych. Główny tekst biblijny Daniel 7:13-14
Okres międzytestamentalny - to termin odnoszący się do czasu między pismami Biblii Hebrajskiej (Hebrew Bible) i tekstami Chrześcijańskiej Nowego Testamentu (Christian New Testament). Tradycyjnie szacuje się ten okres na około 400 lat, spinający nauczanie Malachiasza Malachi (420 p.n.e.), ostatniego z proroków Starego Testamentu Old Testament i pojawieniem się Jana Chrzciciela (John the Baptist) na początku I w. n.e., prawie w tym samym okresie co okres Drugiej Świątyni (Second Temple period).

wołanie, aby żyć zgodnie z zasadami człowieczeństwa. Dla chrześcijan oznacza to życie w zgodzie z Bogiem, zgodnie z nauką Jezusa Chrystusa. Jeżeli ktoś chce osiągnąć tę jedność w przyszłym świecie, logicznym jest, aby nie odrzucać jej w naszym świecie, ponieważ jest nam ofiarowana przez łaskę Bożą².

- a. Opisz szczególną słabość każdego z tych „najmniejszych”
- b. Dla każdego z nich, jaki gest pomaga im odzyskać godność?
- c. Jakie powinno być nasze działanie między słabością a godnością?

4) Jaką rolę odgrywa łaska (jako dar Boga)?

- a. Otwiera nam oczy na nasze własne życie i pomaga nam zrozumieć, co znaczy spotkać słabszego i wyrzuconego.
- b. Jest to wezwanie do aktywnej świadomości w duchu służby i szczodrości.

Chrześcijanie są codziennie wzywani do odnawiania swojego wyznania wiary w Jezusa Chrystusa i utrzymywania solidarności ze słabymi. W tej historii widzimy ogromną spójność z etycznym zachowaniem chrześcijan i świadka Ewangelii Jezusa Chrystusa, który wita wyrzutka i „przyprowadza do domu zagubioną owieczkę”¹.

Tutaj nacisk jest kładziony nie na prześladowanie, ale zaproszenie, aby naśladować Jezusa i traktować innych, jako siostry i braci, aby razem pracować w imię królestwa Bożego. Wzbogacamy się, gdy troszczymy się o obcych – a więc róbmy tak, aby się wzbogacić. Jezus chce, abyśmy pomagali innym nie po to, aby uniknąć „piekła”, ale zaprasza nas, aby w innych widzieć braci i siostry, z którymi zostaniemy wezwani do wspólnego życia, gdy nadejdzie jego królestwo.

Przypowieść o sądzie jest połączona z historią Pasyjną: Jezus Chrystus jest niezrozumianym Zbawcą na krzyżu, zajmującym miejsce najmniejszego z ludzi. W tej historii zawarte jest ostrzeżenie dla nas wszystkich. Wzywa nas do aktywnej świadomości i wiary. Nikomu nie wolno beczynnie czekać na nadejście Dnia Sądu Ostatecznego!

Poprzez ten opis sądu ostatecznego, Mateusz wzywa chrześcijan do wzmożonej świadomości widzianej, jako misja, powierzone zadanie, świadomość, dla której nie będzie zaskoczeniem nadejście Dnia Sądu Ostatecznego. Moc Boża wzywa wszystkich do odpowiedzialności i działania. Czas, który jest nam dany na ziemi, to czas, który powinniśmy wykorzystać, aby odpowiedzieć na wołanie słabych i porzuconych. Działając odpowiedzialnie, niosąc pomoc sąsiadowi uczymy się całkowicie zaufać Synowi. Nikt nie wie, jakie są konsekwencje naszego działania. Niosąc pomoc ludziom znajdującym się w potrzebie, zaspakajając ich szczególne potrzeby (przychodzień, więzień, ubogi...) sami głosimy, że jesteśmy beneficjentami łaski Bożej. Czas przekazania władzy jest taki sam, co czas łaski!

Nasze życie jest dlatego czasem działania. Działanie, służenie oznacza dawanie! „Byłem przychodniem, a przyjęliście mnie” (wiersz 35) - stanowi inspirację dla głównego tematu ŚDM z Francji - jest dla nas wezwaniem do działania bez dodatkowych przemyśleń, bezinteresownie. Chrześcijanie mają się zjednać, znaleźć właściwy sposób działania i niesienia pomocy sąsiadowi,

² Powiązanie między tymi dwoma światami, Mateusz 10:32

słabszemu, z pomocą Ducha Świętego. Ta moc kieruje nas do naszego sąsiada w słabości i trudnych chwilach. Poprośmy Boga o tę Moc, aby nas prowadziła, kierowała codziennie w naszych myślach i uczynkach, tak abyśmy traktowali imigranta lub obcego jak brzmia słowa 3 Księga Mojżeszowa 19:34-36, które są echem słów Mateusza, wyjaśnionych w innym studium.

¹ Mateusz 18:11 i 20:28

Chrystus osądza – Chrystus jest osądzany
Konfrontacja pomiędzy sceną sądu i sądzeniem Jezusa

Sąd Ostateczny	Sądzenie Jezusa
Tutaj Jezus siedzi na miejscu Sędziego	Tutaj jest osądzany
Narody stają przed Synem Człowieczym (Mt 25:32)	Jezus staje przed sądem Arcykapłana (Mt 26:57; 27:2)
Mesjanistyczny temat pasterza (Mt 25:32) oddzielającego owce od kozłów	jest odzwierciedlony w słowach proroka Zachariasza, które Jezus przytacza w czasie ostatniej wieczerzy „Uderzę pasterza i będą rozproszone owce trzody” (Mt 26:31).
Rozdzielenie owiec po swojej prawicy, a kozły po lewicy. (Mt 25:33)	widzimy pośrednio w scenie ukrzyżowania „Wraz z nim ukrzyżowali wówczas dwóch złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy. (Mt 27:38)
Tytuł „Król” (Mt 25:34)	Tytuł jest skorumpowany: Przez tortury i ponizenie: „Bądź pozdrowiony, królu żydowski!” I napis nad ukrzyżowanym: Ten jest Jezus, król żydowski. (Mt 27:37)
Syn Człowieczy identyfikuje się z jednym z tych najmniejszych (Mt 25:40-45)	Jezus identyfikuje z Synem Człowieczym, który jest równy Bogu (Mt 26:64)
Nie rozpoznali Pana (Mt 25:37-39.44)	Piotr zapiera się Jezusa (Mt 26:69-74)
Król wita błogosławionych wszystkich narodów (Mt 25:34)	Żona Piłata (poganka !) stwierdza, że Jezus jest „niewinny” (Mt 27:19)
Sprawiedliwi nie zdawali sobie sprawy, że okazując szczodrość zachowali się godnie (Mt 25:37-39)	Biorący udział w Pasji nie mają świadomości znaczenia tego wydarzenia, ani jako aktu niesprawiedliwości, ani sprawiedliwości (Szymon z Cyrenei, Mt 27:32)
Syn Człowieczy stwierdza, że pomagając jednemu z tych najmniejszych, to Jemu pomagamy (Mt 25:40.45)	Przechodzący u stóp krzyża wyszydają go, mówiąc: „Innych ratował, a siebie samego ratować nie może” (Mt 27:42)
Tron syna Człowieczego (Mt 25:31.34)	Słowa Powstałego: „Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi (Mt 28:18)
Sąd oparty na czynach każdego z nas	„ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem”. (Mt 28:20)
Wszystkie narody staną przed sądem (Mt 25:32)	„Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody ...” (Mt 28:19)